Οι τοίχοι έχουν τη ΔΙΚΗ ΜΑΣ ιστορία… Ημερολόγιο 2017 | Γκράφιτι από Μεξικό και Ελλάδα

Ημερολόγιο αλληλεγγύης στους Ζαπατίστας 2017.
Τα έσοδα από την πώληση του θα διατεθούν στον EZLN.

Ο Ντουρίτο λέει ότι η εξέγερση δεν έχει καμιά όρεξη να σκύψει και να δει τι υπάρχει από την άλλη μεριά του τοίχου, ούτε και να περάσει από την μια μεριά στην άλλη θέλει, «εκείνο που θέλει» -λέει ο Ντουρίτο- «είναι να αδυνατίσει τον τοίχο έτσι που να καταρρεύσει, και, έτσι, να μην υπάρχει ούτε μία ούτε άλλη μεριά, ούτε πάνω ούτε κάτω. Και μιας και μιλάμε για τοίχους, ένας τοίχος χωρίς γκράφιτι είναι σαν ένας κόσμος χωρίς εξεγερμένους, δεν αξίζει δηλαδή τον κόπο»…λέει ο Ντουρίτο…

Σημεία Διακίνησης: ΠΑΓΚΑΚΙ (Γ.Ολυμπίου 17-Κουκάκι), Λακαντόνα (Ηπίτου 4-Σύνταγμα), ΣΥΝ.ΑΛΛΟΙΣ (Νηλέως 35-Θησείο), Γιουκάλι (Πλατεία Μεσολλογίου 3-Παγκράτι) και σε κεντρικά βιβλιοπωλεία.

Επικοινωνία: info@pagkaki.org, info@synallois.org, info@lacandona.gr
Τηλ.: 210.34.56.681, 213.000.99.27

Το είπαν τέχνη του δρόμου. Και έριξαν δίχτυα να το αιχμαλωτίσουν, να το εξημερώσουν. Και το γκράφιτι βρέθηκε να στολίζει κατά παραγγελία όψεις καταστημάτων και επιφανείς μεσοτοιχίες, βρέθηκε σε γκαλερί και πολυτελείς εκδόσεις. Πράγμα παράξενο όμως, ατίθασες εικόνες και επιγραφές, στένσιλ και ζωγραφιστές κραυγές, συνεχίζουν το ατίθασο κρυφτό τους με όσους τις καταριούνται ως επικίνδυνη και καταστροφική αστική αρρώστια. Κρυφτό παράξενο κι αυτό. Τι σημαίνει αλήθεια το γκράφιτι να επιδιώκει να φαίνεται και μαζικά σε όλο και πιο περίοπτα σημεία σαν τα τρένα, το μετρό, τις πλατείες και τους τοίχους εγκαταλειμμένων και μη κτιρίων, πάνω σε διαφημιστικές αφίσες, παντού και ταυτόχρονα να κρύβονται με προσοχή η ίδια η διαδικασία της παραγωγής του και οι δημιουργοί του; Τι σημαίνει να θέλει να είναι ανώνυμο και ταυτόχρονα να υπογράφεται συχνά με μυστηριώδεις συνθηματικές υπογραφές, υπογραφές που δοξάζουν τολμηρούς γκραφιτάδες και ομάδες (crew) καθώς βρίσκονται οι ίδιες ή τα έργα που υπογράφουν σε σημεία που απαιτείται τόλμη και σε σημεία με πολύ ρίσκο;

Οι κυνηγημένοι, οι εξεγερμένοι, οι ανήσυχοι, εκείνοι και εκείνες που έχουν λόγους να κρίνουν τον κόσμο που ζουν, να τον εχθρεύονται, εκτοξεύουν συχνά τις γκράφιτι χειρονομίες τους στο σώμα της πόλης. Άλλοτε συνειδητά επιθετικές και κραυγαλέες, βεβηλώνοντας συχνά ιερές αναπαραστάσεις ή διαφημιστικές ευδαιμονικές εικόνες, εξαπολύοντας εξίσου συχνά τη γοητεία των επινοητικών χρωμάτων και σχημάτων εναντίον της γκρίζας αστικής καθημερινότητας…γκράφιτι συνεχίζουν να χειρονομούν εναντίον αυτού εδώ του αστικού παρόντος, να περιγελούν ή να σαρκάζουν πικρά τις αξίες του.

Δοκιμάσαμε να φέρουμε σε σύγκριση, εκρηκτική ίσως και με απρόβλεπτες συνέπειες, εικόνες γκράφιτι από δυο μεριές του κόσμου. Από το Μεξικό και την Ελλάδα. Μας φάνηκε ότι και στα δύο αυτά μέρη ανθίζει ανυπότακτη μια παραγωγή γκράφιτι που αποσταθεροποιεί ευρηματικά τις απατηλές προσδοκίες της αστικής φαντασμαγορίας που μας περιτυλίγει. Εικόνες-χειρονομίες, «βέβηλες» εγγραφές που απευθύνονται και επιδιώκουν να παροτρύνουν, να αποκαλύψουν, να διαψεύσουν, να καλλιεργήσουν την οργή, αλλά και να απελευθερώσουν όνειρα. Εικόνες-χειρονομίες που άλλοτε υπαινίσσονται ένα μήνυμα και άλλοτε το βροντοφωνάζουν. Εικόνες-χειρονομίες που ολοφάνερα γέννησαν ομάδες στρατευμένες σε ένα σκοπό ή ένα κίνημα, αλλά και εικόνες μοναχικών ίσως δημιουργών που συλλαμβάνουν συλλογικές αγωνίες.

Τίποτα ίσως από την ενεργό παρουσία των γκράφιτι στην πόλη δεν παραμένει στην αναπαράσταση τους με φωτογραφίες στο ημερολόγιο αυτό. Όμως κάτι από τη χημεία της διαβρωτικής αποσταθεροποιητικής τους επίδρασης στη φαντασία μας μπορεί να διαγνωστεί στη φευγαλέα σύγκρισή τους, στην άτακτη και απρογραμμάτιστη συμπερίληψή τους στο περιβάλλον ενός σπιτιού ή ενός χώρου δουλειάς. Ίσως μια υπόμνηση, μια αναρώτηση, ένα χαμόγελο συνενοχής να σχηματίζεται τις φορές εκείνες που το βλέμμα τις συναντάει κρεμασμένες σε ένα τοίχο οικείο. Ίσως πάλι στο πυκνό τους νόημα να βρίσκουμε τη συνόψιση μιας πράξης άρνησης, μιας πράξης αμφισβήτησης, μιας υπόσχεσης μελλοντικού

αγώνα. **Γιατί χρειαζόμαστε καθετί που μπορεί να παρακινήσει τη σκέψη, να δείξει με εικόνες και λόγια -αιφνιδιάζοντας κάποτε τις κοιμισμένες αισθήσεις μας- ότι ο κόσμος μας μπορεί να είναι και αλλιώς.**

ΙΟΥΛΙΟΣ

Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.	Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.	Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.
26	27	28	29	30	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	01	02	03	04	05	06

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.	Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.	Δε.	Τρ.	Τε.	Πε.	Πα.	Σα.	Κυ.
27	28	29	30	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							

"Ο Ντουρίτο λέει ότι η εξέγερση δεν έχει καμιά όρεξη να σκύψει και να δει τι υπάρχει από την άλλη μεριά του τοίχου, ούτε και να περάσει από την μια μεριά στην άλλη θέλει, «εκείνο που θέλει» -λέει ο Ντουρίτο- «είναι να αδυνατίσει τον τοίχο έτσι που να καταρρεύσει, και, έτσι, να μην υπάρχει ούτε μία ούτε άλλη μεριά, ούτε πάνω ούτε κάτω. Και μιας και μιλάμε για τοίχους, ένας τοίχος χωρίς γκράφιτι είναι σαν ένας κόσμος χωρίς εξεγερμένους, δεν αξίζει δηλαδή τον κόπο»...
λέει ο Ντουρίτο...

Si no luchamos juntos, nos matarán por separado...

Το ημερολόγιο εκδίδουν η ομάδα Αλάνα,
ο Συνεταιρισμός Αλληλέγγυας Οικονομίας Συν.αλλ.οις,
η κολεκτίβα εργασίας Το Παγκάκι και
το συνεταιριστικό παντοπωλείο/καφέ Lacandona.
τηλ. επικοινωνίας: 210.34.56.681, 213.000.9927
ε-μέιλ: info@synallois.org
Τα έσοδα από την πώληση του ημερολογίου θα διατεθούν στον EZLN, Ζαπατιστικός Στρατός για την Εθνική Απελευθέρωση